

Allegro.

En Riddersmand drog fra sin unge Brud, for Ære og Seier at vinde; hun Troskab ham svøved den
 høieste Gud; men brændte i Løn for hans Fiende.

2.

Og der han tilbage med Seier kom,
 Ei Hunden ved Porten ham kiender;
 Hans Ære er røvet, hans Borg er tom,
 Hans Brud er i Fiendens Hænder.

3.

Da gaaer som Betler i Natten han ud,
 Besværges selv Afgrundens Hære,
 Til Helved han styrter den troløse Brud,
 Med Fienden som myrder hans Ære.

4.

Nu glad han sig styrter i Afgrunden ned
 Med Mørkets de hævnende Hære;
 — Den Ridder ieg priser: han holdt dog sin Eed,
 Og Salighed gav for sin Ære.

3. H: